

на общество-то. Цѣль-та на женидба-та е продължение-то на родъ-тъ и нравствено-то възпитание на дѣца-та, за да могатъ отъ послѣ да станжтъ полезни граждани за общество-то.

Въ Индия и Персія отъ старо врѣме и до днесъ най уважаеми занятия сж: възпитаване дѣца, посаждане дървета и разработване поле-то. Нема ний ще останемъ въ нравствено отношение по долу отъ тия народи?

Библия-та на много мѣста говори за бракъ-тъ. като за усвършенствуване на человекъ, а за безбрачие-то — като за безчестие. Пророкъ Исаия ни учи, че било срамно за жени-тъ да оставатъ неженени.

Единъ философъ, слѣдъ като размишлявалъ 20 години върху Мойсееви-тъ книги. дошелъ до заключение, че едно добро учрѣждение е имало у Иудеи-тъ — да считатъ за срамотно неомжжаване-то на момичета-та. Ако малобройни-тъ Маджарски народъ не е глѣдалъ на бракъ-тъ като на единъ отъ главни-тъ закони, на който е длъженъ всѣкой да се подчинява, то той отколѣ би изчезналъ като народъ отъ лице-то на земя-та.

Гръцки-тъ и Римски-тъ закони благоприятствували на бракъ-тъ за да може да се увеличи число-то на граждани-тъ; тѣ не само награждавали тия, които имали много дѣца, нъ и наказвали ония, които не се женили, като имъ налагали глоба. Августъ, за да распространи бракове-тъ, дозволилъ на римски-тъ граждани, съ исклучение сенатори-тъ, да се женжтъ за волноотпущенници (робини) и тѣзи съюзе не врѣдили на ония, които ги сключвали. Въ едно народно събрание той назначилъ да се дава на баща-та на всѣко семейство по хиляда сестерций*), за да може по този начинъ да помама момци-тъ да се женятъ. По

*) Малка староримска монета, която чини на наши пари около 12 стотинки, или 25 пари.